

**DIUMENGE TERCER
DE QUARESMA**

LECTURA PRIMERA

Jo-sóc m'envia a vosaltres

Lectura del llibre de l'Èxode

3, 1-8a.13-15

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot de Madian.

Mentres guiava el seu ramat més enllà del desert, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

Allí se li aparegué l'àngel del Senyor en una flama enmig de l'esbarzer.

Moisés va mirar i veié que l'esbarzer cremava però no es consumia.

I es va dir:

«M'acostaré a contemplar este espectacle extraordinari: ¿com és que l'esbarzer no es consumix?»

Quan el Senyor va veure que Moisès s'acostava per a mirar, el cridà des de l'esbarzer:

— «Moisés, Moisés.»

Ell respongué:

— «Ací em teniu.»

Déu li digué:

— «No t'acostes ací.

Descalça't, que el lloc que xafes és sagrat.»

I afegí:

— «Jo sóc el Déu de ton pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob.»

Moisés es tapà la cara, perquè tenia por de mirar Déu.

El Senyor li digué:

— «He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama per culpa dels seus explotadors. Conec els seus patiments; per això he baixat a alliberar-lo del poder dels egipcis

i a fer-lo pujar des d'Egipte cap a un país bo i espaiós,
un país que regalla llet i mel.»

Moisés digué a Déu:

— «Quan vaja a buscar els israelites i els diga:
“El Déu dels vostres pares m’envia a vosaltres”,
si ells em pregunten “¿Quin és el seu nom?”,
¿què els he de respondre?»

Lavors Déu li contestà:

— «Jo sóc el qui sóc.»

I afegí:

— «Digues als israelites: “Jo-sóc m’envia a vosaltres.”»

Després Déu va ordenar a Moisés:

— «Digues als israelites:
“El Senyor, el Déu dels vostres pares,
el Déu d’Abraham, el Déu d’Isaac i el Déu de Jacob
m’envia a vosaltres.
Eixe és el meu nom per sempre més,
amb eixe nom m’invocaran totes les generacions.”»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

103 (102), 1-2.3-4.6-7.8 i 11 (R.: 8a)

R. El Senyor és compassiu i benigne.

Beneïx el Senyor, ànima meua,
del fons del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx el Senyor, ànima meua,
no t'oblides mai dels seus favors.

R. El Senyor és compassiu i benigne.

Ell et perdona les culpes
i et cura totes les malalties;
rescata de la mort la teua vida
i et sacia d'amor entranyable.

R. El Senyor és compassiu i benigne.

El Senyor fa justícia als oprimits,
sentencia a favor d'ells.
Ha revelat a Moisès els seus camins,
i els seus propòsits, als fills d'Israel.

R. El Senyor és compassiu i benigne.

«El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic, generós en l'amor.»
El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra.

R. El Senyor és compassiu i benigne.

LECTURA SEGONA

La vida del poble amb Moisès al desert va ser escrita per a advertir-nos a nosaltres

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 10, 1-6.10-12

Germans:

No vull que desconegueu que els nostres pares
van estar tots davall del núvol,
tots passaren el mar i tots, gràcies al núvol i al mar,
van ser batejats en Moisès;
tots s'alimentaren amb el mateix menjar espiritual
i tots van beure la mateixa beguda espiritual:
bevien d'una roca espiritual que els acompanyava,
i eixa roca era el Crist.
Però la majoria d'ells no van ser agradables a Déu,
com demostra el fet que van quedar exterminats en el desert.

Tot això era un exemple per a nosaltres,
perquè no desitgem el mal, tal com ells el van desitjar.
No murmureu, com alguns d'ells murmuraren,
i moriren a mans de l'Exterminador.

Tot això que els succeïa era un exemple,
i va ser escrit per a advertir-nos a nosaltres,
que ja ens trobem a la fi dels temps.
Per tant, qui es pense estar dret,
que mire de no caure.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Si no vos convertiu, tots acabareu malament

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

13, 1-9

Per aquell mateix temps, alguns dels presents
explicaren a Jesús el cas d'uns galileus,
com Pilat havia barrejat la sang d'ells
amb la dels sacrificis que oferien.

Jesús els respongué:

— «¿Vos penseu que aquells galileus van morir així
perquè eren més pecadors
que tots els altres galileus?

Vos assegure que no:

i si no vos convertiu, tots acabareu igual.

I aquelles díhuit persones

que moriren a Siloé quan la torre els caigué damunt,

¿vos penseu que eren més culpables

que tots els altres habitants de Jerusalem?

vos assegure que no:

i si no vos convertiu, tots acabareu igual.»

I va afegir esta paràbola:

— «Un home tenia una figuera plantada en la seua vinya.

Hi anà a buscar fruit i no n'hi trobà.

Llavors digué al qui li portava la vinya:

— «Mira, fa tres anys que vinc a buscar fruit d'eixa figuera
i no n'hi trobe.

Talla-la.

¿Per què ha d'ocupar la terra inútilment?»

Ell li contestà:

-«Senyor, deixeu-la, encara enguany.

La cavaré tot al voltant i la femaré,

a veure si dóna fruit d'ara en avant.

Si no, feu-la tallar.»

Paraula del Senyor.